

ԳԵՏՆԱՇԱՐԺԻՆ ԶԱԿԱՊՐԻՈՑ

թուաղաց երկիրն մեծ ձախորդութեան մը հանդիպեցաւ : Նոյեմբերի 9ին իրիկունն՝ գետնաշարժի սաստիկ ցնցում մ'այլ և այլ քաղաքներ կործանեց : Յաջորդ օրերն ուրիշ ցնցումներ կրկնեցին, և զեռ մինչև ցայսօր կարծես թէ գետնին յուղումը չէ դադրած : Ամենէն աւելի մասաւածն Զակապրիա մայրաքաղաքն եղաւ . Հինդհարիւրէն աւելի տունք տապալեցան : Մայրեկեղեցին, բոլոր եկեղեցիք, զենուորական դպրոցն, զանազան հասարակաց շինուածք կործանելու կը սպառնան : Այս աղէտքը մեծապէս յուղեցախսարհ : Խոռուագաց երկիրն Եւրոպի ամենէն բերրի հողերէն մէկնէ, և քանի մը տարի է որ աւստրո-հունգարական միապետութեան մէջ շատ միադրութեան արժանի եղած է : Զակապրիա կամ Ակրամ, որ 27,000 բնակի, կը համբէ, կարծես թէ պահուած էր հարաւային Սլաւաց մայրաքսար ըլլալու, և իր Համալսարանն, յգինեալ՝ 1874, Սլաւայի գետահովուն բոլոր ժողովրդոց քաղաքականութեան կեղրոն ըրած էր զինքը : Հինքադքն, որ աւելի մասուեր էր, երկայն ըրոյ մը վրայ շինուած է, ուսկից Սլաւայի ճոխ հովտին վրայ աչքը կը տարառուի : Տաճկաց արշաւանաց ժամանակը ամրոց ժառայեց : Սլաւահարթին վրայ գրեթէ մի զմիոյ կնի կը կենան սորհուանոցին և Աւագաժողովովյն պատքն . Սրբոյն Մարկոսի հին եկեղեցին, Ակադեմիայն, Համալսարանն, թանգարանք, հասարակական պալատն, թատրոնն . . . Այս քաղաքը ստորին քաղզէն կը բաժնէ փոքր առու մը, ընդ որ կանցնուի արիշնոտ կամբէն, որ այսպէս կը կոչեի երկու քաղաքաց բնակչաց մէջ՝ ի միջին դարու եղած սաստկագոյն կռուոց պատճառաւ . Ստորին քաղաքին հնագոյն մասին մէջ շինուած է մայրեկեղեցին, եպիսկոպոսարանն և

կանոնիկոսաց տունքը : Այս տեսակ մը սուրբ քաղաքը թաղը՝ պահայր տանիքով բոլորչի աշտարակներ ունեցող բարձր պատերէ շրջապատեալ է : Քանի մը տարի է կը խօսուէր մայրեկեղեցին շինելու ինչպէս որ էր ՚ի հնգետասաներորդի գարսուն վենսայի ճարտարապետին Սմիդի ծրագիրը ընդունուած էր : Քիսի զարդարէին նաև ժողովոյն մեծ հրապարակին հոյակապ աղբիւրով : Քանդման աշխատութիւնը՝ մասամբ մը գետնաշարժն ըրաւ, այլ երկիրին շափաւոր միջոցը երկար ժամանակ պիտի ուշացընեն վերայինութեան աշխատութիւնը : Ստորին քաղաքը երթալով կը տարածուէր դաշտին մէջ՝ քանի որ Սլաւայի անկողինն տեղափոխելով կամաց կամաց բարձրանիստ քաղաքէն էր հեռանար : Գեղեցիկ պալատներ կը բարձրանային լայնատարը հրապարակին վրայ՝ զարդիս ամենայն ինչ աւերակ է :

Այլաբանական սահման մարդոյ . Աստեղագիտութիւնն, երկրաշափութիւնն, ջրամաքանութիւնն և ձարտասանութիւնն օր մը ժողովեցան իմաստութեան հրամանովն զմարդ սահմանելու համար :

Ջրամաքանութիւնն ասաց . Համաստու եղանակ մ'է մարդու, որոյ ծընունդն նախորդն է և մահն հետեւորդ : Աստեղագախութիւնն . Փոփոխական լուսին մը, որ երբեք նոյն վիճակին մէջ շի կենար : Երկրաշափութիւնն . Գլնտաձե մ'է, որ այն կէտէն կը սկսի ուրկաւարտի : Վերջապէս ձարտասանութիւնն սահմանեց . ձառ մ'է, որոյ յառաջարանն ծնունդն է, պատմութիւնն՝ երկիւլն, վերջարանն՝ մահն, ձեւերն՝ արտմութիւնքն և արտասուքն են, կամ ուրախութիւնն մը՝ որ արտմութենէն պատիւթիւնն :

